

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí 15. júla 1994 po predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] vo veci porušenia základných ľudských práv a slobôd rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. k. PK-217/1993 z 8. júna 1993 takto

r o z h o d o l :

Ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] sa o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom z 19. mája 1994 a doplnkom podania z 11. júla 1994 navrhovateľ sa domáhal prijatia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, že právoplatným rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. k. PK-217/1993 z 8. júna 1993 boli porušené jeho základné práva a slobody uvedené v čl. 46 ods. 3, 4 a čl. 50 ods. 1, 2, 5, 6 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky rozhoduje o sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody občanov, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd (čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky).

V konkrétnej veci Ústavný súd Slovenskej republiky zistil z príloh k návrhu ústavnej sťažnosti, že zákonnosť rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 8. júna 1993 preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky a rozhodnutím č. k. 3 SŽ 45/93 žalobu sťažovateľa zamietol z dôvodov, že preskúmané rozhodnutie je v súlade so zákonom.

Z tohto dôvodu nie je splnená podmienka na ďalšie konanie vo veci samej pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravená v čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a rovnako aj v ustanovení § 49 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov.

Podľa § 54 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. môže senát Ústavného súdu Slovenskej republiky uznesením prijať ústavnej sťažnosti odmietnuť, ak bola podaná oneskorene alebo ak je zjavne neopodstatnená.

V prípade predmetnej ústavnej sťažnosti jej zjavná neopodstatnenosť je daná príslušnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutia ústredného orgánu štátnej správy.

Podľa § 54 ods. 2 nie je potrebné toto uznesenie odôvodňovať. Dôvody odmietnutia sú v rozhodnutí uvedené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach, 15. júla 1994